

447158

Novinarski kražek
Sentrupert
1982/83
Leto XIII. št. 1

999501129

PREPROSTE BESEDE

Metka Šiško: UPANJE

Upanje je včasih človeku
edini prijatelj.
Upanje človeku najbolj pomaga,
da napete trenutke premaga.
Upanje je kot sonce,
ki olajša tegobe
in razsvetli pot
v negotove dni.

Metka Šiško: JUTRI

Jutri.
Negotovost,
ki lahko marsikaj pomeni.
Jutri.
To je prihodnost,
ki ti prinese ali žalost ali smeh.
Jutri.
To je problem,
ker nikdar ne veš,
kaj se skriva za tem jutrišnjem dnevem.

Martina Ruperčič: MORDA

Morda je v tem trenutku
ptica zletela iz gnezda.
Morda je v tem trenutku
sonce pobožalo trave zelene.
Morda se je v tem trenutku
rodil otrok.
Morda bo v nekem trenutku
povsod zavladal mir.
Morda?
Kdo ve?

Martina Ruperčič: ZAKAJ

Le zakaj
so trave zelene?
Le zakaj
je sonce rumeno?
Le zakaj
je na svetu
toliko različnih stvari?

Martina Ruperčič: PROBLEMČEK IN PROBLEM

Problemček skače sem in tja,
mi nagaja in razgraja.
Ta nagajivi škratek
skoči mi na klop:
»Sem jaz tvoj problem?«
»Nagajivček mali, potepinček,
poglej sem,
v mojem zvezku je velik problem.«
Problemček mali skoči
in se razpoči
po zvezku in po klopi.
In problem moj rešen je,
saj pomagal mi Problemček je.

Milena Kotar: MOJA BUDILKA

Zjutraj še pred zoro
me zbudi budilka,
budilka, ki živi,
ure v njej pa ni.
Noge pa ima,
saj pod okno steče
in se oglasi:
»Kikiriki,
zdaj se že dani!«

Anka Rugelj: DEŽEVEN DAN

Sliši se
padanje kapelj dežja,
ki povzročajo nemir
v moji samoti.
Sama hočem biti
v svojem svetu,
polnem domišljije
in neuresničenih želja.

Tadeja Zupan: ŽIVIM

Živim.
Sem delček tistega,
kar ne more in ne sme razpasti.
Sanjam o boljši prihodnosti sveta
in o svoji prihodnosti.
Živim.
Gledam vzpone in padce nekaterih.
Tudi svoje.
Poskušam narediti nekaj,
kar ni podobno meni.
Živim.
Spoznavam značaje ljudi.
Še so dobri. A ne manjka slabih.
Iščem srečo pod tem soncem.
Samo iščem.
Živim.
In živela bom dotlej,
dokler bom počela vse to.
Saj je pravzaprav lepo živeti.

Barica Rugelj: MLADOST

Mladost je kakor zarja,
ki vstaja in se dviga,
da postane nekaj,
za kar je vredno biti mlad.
Mladost je takrat,
ko se veselje razcveta
in rasteš v učenost,
ko so najlepša šolska leta.

Martina Povše: SONCE

Sonce žari in sije,
toplo je
in nas greje.
Sonce zvečer zaide.
Takrat se bojim,
da sonce za zmeraj odide.

Tadeja Zupan: O SEBI

Sedim na vlaku lepega otroštva.
Vlak se izgublja v dalji.
Ne poskušam ga ustaviti.
V svojem svetu sanjarim
o sreči, o sebi,
o njih, ki me obkrožajo,
o vseh nas.
Predajam se vsemu lepemu.
Hočem narediti nekaj velikega,
pa ne vem,
kaj naj bi to bilo.

Tadeja Zupan: HREPENENJE

Glej!
Tam daleč daleč
vzhaja sonce.
Čaka na nas,
da vzide.
Čaka na nas,
da mu razpnemo zarje.
Čaka.
Samo čaka.
Tam daleč je sončen dan.
Daleč,
a vendarle blizu.